

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2021, în cauza penală privind-l pe

VASILIANOV Anatoli XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.10.2017 – 30.01.2018;

Instanța de apel: 10.04.2018 – 22.05.2018;

20.01.2020 - 08.06.2021;

Instanța de recurs: 02.07.2019 - 05.11.2019;

08.09.2021 – 15.12.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 30 ianuarie 2018, Vasilianov Anatoli a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 25 octombrie 2017, a fost adăugată parțial pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Vasilianov Anatoli la data de 09.08.2016, aproximativ la ora 02:00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună și după o înțelegere prealabilă cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în timp ce se aflau în XXXXX, au pătruns în automobilul de model „Toyota Rav 4” cu XXXXX de unde pe ascuns au sustras o geantă în care se afla un notebook de model „Asus” la prețul de 3000 lei, bani în valută în sumă de 28.000 euro, care conform cursului oficial de schimb valutar stabilit de BNM la data sustragerii a constituit suma de 613.026,4 lei, acte personale ce reprezentau: buletinul de identitate, pașaportul, actul de constatare românesc, ce aparțineau părții vătămate Lupu Anatolie, prin ce i-a cauzat o daună materială în proporții deosebit de mari în sumă totală de 616.026,4 lei.

Tot el, la data de 19.08.2018, aproximativ la ora 02:30, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună și după o înțelegere prealabilă cu alte persoane

nestabilite de organul de urmărire penală, în timp ce se aflau în XXXXX, au pătruns în automobilul de model „Volkswagen Touareg” cu XXXXX de unde, pe ascuns au sustras bani în valută în sumă de 150 dolari SUA, care conform cursului oficial de schimb valutar stabilit de BNM la data sustragerii a constituit suma de 2963,15 lei, cauzându-i astfel părții vătămate Tăbăcaru Ion o daună materială în proporții considerabile.

Astfel, prin acțiunile sale, inculpatul a sustras bunuri de la părțile vătămate Lupu Anatolie și Tăbăcaru Ion în sumă totală de 618.989,55 lei.

Altfel, acțiunile inculpatului au fost calificare în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere, cu cauzarea de daune în proporții mari.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatului Pavalatii Alexandru în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recalificarea acțiunilor lui Vasilianov Anatoli în baza art. 186 alin. (1) Cod penal.

În argumentarea apelului s-a invocat:

- nu există la materialele cauzei nici o probă că Lupu Anatolie a avut 28.000 euro în geanta sustrasă;

- în cadrul perchezițiilor efectuate la domiciliul și locul de muncă a lui Vasilianov Anatoli, nu au fost depistate careva sume bănești în euro sau acte de identitate ale familiei Lupu, prin urmare aceste percheziții confirmă declarațiile inculpatului și demonstrează nevinovăția lui;

- nu există probe care ar demonstra că după luna august 2016, inculpatul a făcut careva cumpărături valoroase sau cheltuieli exagerate. Dimpotrivă martorul acuzării Ursu Valeriu a confirmat că inculpatul nu a avut un comportament deosebit după august 2016, careva cumpărături scumpe nu a făcut, plus la aceasta a mai confirmat că în octombrie 2016 inculpatul a solicitat certificat privind salariul său pentru a contracta un credit, de asemenea a confirmat că a fost contactat de mai multe ori de bănci sau de companii de micro finanțare privitor la faptul dacă Vasilianov Anatoli este angajat la SRL „Metal - Exim” și ce salariu are;

- partea vătămată Tăbăcaru Ion a concretizat că prejudiciul nu este considerabil, dar după înțelegerea semnificației cuvântului considerabil a declarat că este o sumă bună pentru el;

- necătând la faptul că inculpatul nu recunoaște sustragerea sumei de 28.000 euro de la Lupu Anatolie, dar recunoaște sustragerea sumei de 150 dolari SUA de la Tăbăcaru Ion, organul de urmărire penală a stabilit greșit echivalentul acestora în lei. Conform paginii web a BNM la 09.08.2016 cursul oficial al monedei euro era 21,89 lei iar al dolarului SUA 19,75 lei. Conform calculelor matematice 28.000 euro la data 09.08.2016 constituia 612.920 lei, iar 150 dolari SUA - 2962,5 lei, iar în învinuire figurează pentru euro 613.026,4 lei și pentru dolari 2963,15 lei. Acest argument al apărării a fost lăsat fără aprecierea instanței;

- acuzarea nu a îndeplinit cerințele art. 96 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, care prevede că în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei trebuie să se dovedească mărimea daunei cauzate prin infracțiune;

- din materialele cauzei nu se demonstrează participarea la infracțiunile date a două persoane motiv din care urmează a fi exclus acest calificativ din învinuire;

- din explicațiile Plenului CSJ furtul din automobile nu poate fi calificat, cu calificativul prin pătrundere în locuință, de rând cu cel de mai sus adică de două persoane, urmează a fi exclus din învinuire de către instanța de judecată;

- faptul că în geanta sustrasă nu era suma de 28.000 euro, este demonstrat prin lipsa la materialele cauzei a acțiunii civile.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 mai 2018, apelul avocatul Pavalatii Alexandru a fost respins ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, iar aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea probelor acumulate la cauza penală, apreciate corect, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a mai indicat că vinovăția lui Vasilianov Anatoli se dovedește integral prin întreaga sistemă de probe, materiale și documente anexate la dosar, cercetate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel.

În continuare, instanța de apel a analizat declarațiile inculpatului și le-a apreciat ca parțial corespunzătoare adevărului, și că din aceste declarații se atestă că inculpatul a pătruns în automobilul în speță cu intenția de comitere a furtului,

Declarațiile în partea ce se referă la faptul că inculpatul nu recunoaște sustragerea sumei de 28.000 euro, instanța de apel le-a apreciat critic, menționând că acestea sunt date cu scopul ca inculpatului să-și diminueze răspunderea penală, iar declarațiile inculpatului sunt combătute prin sistemul de probe care coroborează între ele.

Instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute argumentele apărării deoarece din declarațiile părților vătămate, a martorilor, dar și din procesele-verbale de examinare și cercetare se deduce că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal, și nicidecum infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal, or s-a dovedit incontestabil faptul sustragerii în proporții deosebit de mari.

S-a indicat că declarațiile inculpatului precum că în geanta sustrasă nu era suma de 28.000 euro nu sunt veridice, menționând în acest sens că acestea sunt în contradicție cu probele părții acuzării, și anume cu declarațiile părții vătămate Lupu Anatolie, martorilor Lefter Aurel, Lupu Vlad și Orlovskii Vladislav, care fiind preîntâmpinați de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționate false, și depunând jurământul prevăzut de art. 108 Cod de procedură penală, au relatat consecutiv instanței circumstanțele, potrivit cărora Lefter Aurel a confirmat faptul că la data de 08.08.2016 a transmis lui Lupu Anatolie cu împrumut suma de 28.000 euro, iar Lupu Anatolie a relatat că a lăsat suma respectivă în geanta bărbătească aflată în automobilul de model

„Toyota Rav 4” cu XXXXX, condus în acea zi și seară în continuare, de către martorul Orlovschi Vladislav, care a întâlnit la Aeroportul Chișinău pe fiul părții vătămate Lupu Anatolie, pe Lupu Vlad, și pe care l-a adus cu autoturismul acasă în XXXXX, după care autoturismul menționat a fost parcat în s. Colonița în fața blocului de locuit în care locuiește martorul Orlovschi Vladislav.

Mai mult, instanța de apel a notat că în circumstanțele în care geanta bărbătească și notebookul de model „Asus” sustrase de la partea vătămată Lupu Anatolie, în cursul urmăririi penale au fost depistate la inculpat, iar declarațiile părții vătămate și martorilor Lupu Vlad și Orlovschi Vladislav, au fost apreciate ca veridice, sustragerea banilor în sumă de 28.000 euro de către inculpat, s-a considerat a fi dovedită.

În același sens, instanța de apel a indicat că declarațiile inculpatului și poziția apărătorului inculpatului anunțate în ședința de judecată cu privire la nerecunoașterea vinei în această parte a acușării, sunt apreciate ca metoda de apărare, ca încercare a inculpatului de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta ilicită comisă, cu încercarea creării unei situații procesuale mai favorabile pentru inculpat, în scopul ușurării situației acestuia.

De asemenea, instanța de apel a respins și argumentul din apel, precum că sustragerea din autoturism nu reprezintă calificativul agravat al infracțiunii „sustragerea prin pătrundere”, specificând în acest sens că autoturismul este dotat cu mecanisme de închidere și cu sistema de alarmă, care îngrădesc și împiedică accesul liber a făptuitorului în interiorul autoturismului, care conform destinației sale apriori este destinat nu numai pentru transportarea proprietarului (posesorului), cât și pentru păstrarea în caz de necesitate a bunurilor materiale ale acestora.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a indicat că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77, 84 Cod penal și de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor similare celei vizate în speță, de comportamentul acestuia de până la comiterea infracțiunii și după aceea, de faptul că, nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și corect a stabilit că pedeapsa echitabilă, proporțională cu gravitatea faptei comise este închisoarea.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului, care indica temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și solicita casarea deciziei instanței de apel, și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate în baza art. 186 alin. (1) Cod penal.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat aceleași argumente invocate în cererea de apel, suplimentar menționând că:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- declarațiile inculpatului nu au fost combătute cu careva probe pertinente și concludente;

- materialele cauzei penale nu confirmă învinuirea adusă inculpatului și instanța a ignorat toate contradicțiile declarațiilor părților vătămate cât și a martorilor, iar toate dubiile au fost interpretate în favoarea acuzării ce a generat emiterea unei sentințe de condamnare neîntemeiate.

7. Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2019, recursul ordinar declarat de către avocatul Pavalatii Alexandru a fost admis, s-a casat total decizia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

8. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel contrar cerințelor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului și nu a examinat astfel chestiunile esențiale supuse atenției sale, cum ar fi „*necătând la faptul că inculpatul nu recunoaște sustragerea sumei de 28000 euro de la Lupu Anatolie, dar recunoaște sustragerea sumei de 150 dolari SUA de la Tăbăcaru Ion, organul de urmărire penală a stabilit greșit echivalentul acestora în lei. Conform paginii web a BNM la 09.08.2016 cursul oficial al monedei euro era 21,89 lei iar al dolarului SUA 19,75 lei. Conform calculelor matematice 28000 euro la data 09.08.2016 constituia 612920 lei, iar 150 dolari SUA - 2962,5 lei, iar în învinuire figurează pentru euro 613026,4 lei și pentru dolari 2963,15 lei. Acest argument al apărării a fost lăsat fără aprecierea instanței*”.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal a reținut că din conținutul părții descriptive a deciziei atacate, rezulta că instanța de apel contrar prevederilor art. 101, 414 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză și nu s-a expus asupra acestui motiv invocat în apel și nu a întreprins toate măsurile de a elucida circumstanțele esențiale.

Totodată, s-a reținut că deși în apelul declarat s-a invocat și motivul că „*din explicațiile Plenului CSJ este cert că furtul din automobile nu poate fi calificat, cu calificativul prin pătrundere în locuință*”, instanța de apel s-a expus superficial, fără o motivare clară, referindu-se doar la noțiunea generală de „*sustragerea prin pătrundere*”.

În același context, în apelul declarat s-a mai menționat și argumentul că în speță „*se demonstrează că suma de 28000 euro nu era în geanta părții vătămate, or partea vătămată Lupu Anatolie nu a înaintat acțiune civilă, or sustragerea unei sume atât de importante ar urma să genereze o reacție de recuperare nu de pasivitate*”, însă instanța de apel nu a examinat această chestiune esențială supusă atenției sale, nici în urma verificării materialelor cauzei penale și nu a întreprins toate măsurile necesare pentru a elucida toate circumstanțele cauzei pentru justa soluționare a cauzei, fiind omis să se concretizeze acest aspect important la audierea părții vătămate Lupu Anatolie în instanța de apel.

De asemenea, instanța de apel a menținut o sentință cu calificare contradictorie, fiind calificate acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, ce prezumă proporții deosebit de mari, dar în sentință s-a indicat proporții mari (f.d. 244 verso, vol. I), ce nu poate fi acceptat de instanța de recurs ordinar.

9. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2021, apelul avocatului Pavalatii Alexandru a fost respins ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

10. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului a fost dovedită integral și s-a confirmat prin probele administrate în ședința, constituind ansamblul de probe pertinente și concludente, iar din probele anexate la dosar s-a dedus că acțiunile prejudiciabile ale inculpatului comise în privința bunurilor materiale ale părților vătămate Lupu Anatalie și Tăbăcaru Ion, s-au încadrat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.

Astfel, nu s-au reținut argumentele apărării, or din declarațiile părților vătămate, a martorilor, dar și din procesele verbale de examinare și cercetare s-a dedus că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal, și nicidecum infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (1) Cod penal, or s-a dovedit incontestabil faptul sustragerii în proporții deosebit de mari.

Analizând declarațiile părților vătămate, martorilor le-a considerat că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată. În acest context nu exista temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Deși apărarea a indicat că declarațiile martorilor dar și a părților vătămate nu pot fi luate în calcul și puse la baza sentinței de condamnare, instanța de apel a stabilit că argumentele cu care operează apărarea sunt evazive, or declarațiile părților vătămate, dar și a martorilor sunt concludente, consecvente, corespund adevărului și coroborează între ele, dar și documentele administrate în cadrul urmăririi penale, care cumulate combat poziția inculpatului și a apărării, având forță juridică.

De asemenea, instanța de apel nu a reținut argumentul apărării referitor la faptul că sustragerea din autoturism nu reprezintă calificativul agravat al infracțiunii „sustragerea prin pătrundere”, ori autoturismul este dotat cu mecanisme de închidere și cu sistema de alarmă, care îngrădesc și împiedică accesul liber al făptuitorului în interiorul autoturismului, care conform destinației sale apriori este destinat nu numai pentru transportarea proprietarului (posesorului), cât și pentru păstrarea în caz de necesitate a bunurilor materiale ale acestora.

În acest context, declarațiile inculpatului privind nerecunoașterea sustragerii sumei de 28.000 euro se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate, martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Referitor la argumentul apelantului precum că, necătând la faptul că inculpatul nu recunoaște sustragerea sumei de 28.000 euro de la Lupu Anatalie, dar recunoaște sustragerea sumei de 150 dolari SUA de la Tăbăcaru Ion, organul de urmărire penală a

stabilit greșit echivalentul acestora în lei. Conform paginii web a BNM la 09.08.2016 cursul oficial al monedei euro era 21,89 lei, iar al dolarului SUA 19,75 lei, iar conform calculelor matematice 28.000 euro la data de 09.08.2016 constituia 612.920 lei, iar 150 dolari SUA- 2962,5 lei, iar în învinuire figurează pentru euro 613.026,4 lei și pentru dolari 2963,15 lei. Instanța de apel a reținut că potrivit extrasului de pe pagina web a Băncii Naționale a Moldovei la data de 09.08.2016 cursul oficial al monedei euro constituia- 21,8938 lei, iar al dolarului SUA constituia- 19,7543 lei, astfel, conform calculelor matematice 28.000 euro la data de 09.08.2016 constituia 613.026,4 lei și pentru 150 dolari- 2963,15 lei, prin urmare în actul de învinuire, sumele în cauză au fost indicate corect.

Cu referire la argumentul expus în cererea de apel precum că suma de 28.000 euro nu era în geanta părții vătămate, deoarece partea vătămată Lupu Anatolie nu a înaintat acțiune civilă, or sustragerea unei sume atât de importante ar urma să genereze o reacție de recuperare, nu de pasivitate, instanța de apel a menționat că, fiind audiată în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond partea vătămată Lupu Anatolie a declarat că în urma comiterii infracțiunii i-a fost sustrasă suma de 28.000 euro, acesta când a dat declarații în fața instanței a fost preîntâmpinat de răspunderea penală în conformitate cu art. 312- 313 Cod penal, astfel, s-a demonstrat incontestabil vinovăția inculpatului și în sustragerea sumei de 28.000 euro.

Instanța de apel a menționat că în acțiunile inculpatului sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunii imputate, iar recunoașterea parțială a vinovăției de către inculpat și anume în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (1) Cod penal, nu poate servi temei de reîncadrare a acțiunilor acestuia în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care au confirmat cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal și este apreciată de către instanța drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind stabilirea unei pedepse mai blânde.

Referitor la învinuirea înaintată inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (5) Cod penal, Instanța de apel a constatat lipsa temeiului pentru a da o nouă apreciere probelor, aceasta fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare. Prin urmare, concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel faptele acestuia, reținute prin sentință, întrunesc elementele infracțiunii imputate.

Așa dar, la adoptarea sentinței și la individualizarea pedepsei penale, instanța de fond corect a aplicat prevederile legale prevăzute în art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art. 16 Cod penal infracțiunea comisă de Vasilianov Anatoli se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Prin urmare, ținând cont de circumstanțele cauzei penale, ținând cont de faptul că inculpatul nu pentru prima dată a comis infracțiunea, anterior a mai comis infracțiuni similare ce țin de sustragerea pe ascuns a bunurilor altor persoane, pentru care a fost condamnat inclusiv și la pedeapsa cu închisoare, însă concluzii pozitive pentru sine nu și-a făcut și din nou a comis infracțiunea contra patrimoniului părților vătămate, instanța de apel a conchis că în raport cu gravitatea infracțiunii comise și persoana inculpatului, pedeapsa care poate să atingă scopul pedepsei penale la caz este doar pedeapsa cu închisoare, celelalte categorii de pedeapsa, nefiind prevăzute de sancțiunea legii penale imputate inculpatului.

Totodată, instanța de apel a reținut că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, însă au fost stabilite circumstanțe agravante, precum *comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară*. La caz, prin sentința Judecătorei Chișinău , sediul Ciocana din 25 octombrie 2017, inculpatul a fost condamnat la pedeapsa cu închisoare și pe care o ispășește la moment. Respectiv, la stabilirea pedepsei definitive s-au aplicat prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, prin includerea parțială în pedeapsa stabilită prin prezenta sentință a pedepsa neexecutate prin sentința Judecătorei Chișinău , sediul Ciocana din 25 octombrie 2017.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Pavalatii Alexandru în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunile lui Vasilianov Anatoli să fie recalificate conform art. 186 alin (1) Cod penal.

În motivare recurentul a indicat că,

- acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii;
- instanța de fond a ajuns la concluzia de condamnare făcând referire la declarațiile martorilor acuzării și a părților vătămate, iar instanța de apel a susținut-o;
- fiind audiat în calitate de bănuit, inculpatul a recunoscut parțial vinovăția, în partea ce tine de episodul sustragerii de la Lupu Anatolie și anume sustragerea genții cu notebook fără recunoașterea sustragerii sumei de 28.000 euro. Cât privește episodul sustragerii de la partea vătămată Tăbăcaru Ion la acea etapă nu a recunoscut vinovăția;
- fiind audiat în calitate de învinuit a menținut poziția din cadrul audierii în calitate de bănuit;
- în instanța de judecată făcând declarații, inculpatul a rămas pe aceeași poziție referitor la episodul de sustragere de la Lupu Anatolie, iar referitor la sustragerea de la Tăbăcaru Ion a declarat că recunoaște integral;
- declarațiile părții vătămate de la urmărirea penală sunt contradictorii cu cele date în instanță;

- menționează că în calitate de probă a acuzații a fost audiat martorii Lupu Vlad, Lefter Alexandru și Orlovschi Vlad, declarațiile care nu demonstrează în nici un fel vinovăția inculpatului;

- în cadrul perchezițiilor efectuate la domiciliul și locul de muncă a lui Vasilianov Anatoli, nu au fost depistate careva sume bănești în euro sau acte de identitate ale familiei Lupu;

- partea vătămată Tăbăcaru Ion a concretizat că prejudiciul nu este considerabil, dar după înțelegerea semnificației cuvântului considerabil a declarat că este o sumă bună pentru el;

- acuzarea nu a îndeplinit cerințele art. 96 alin. (1), pct. 4), care prevede că în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei trebuie să se dovedească mărimea daunei cauzate prin infracțiune;

- materialele cauzei nu demonstrează participarea la infracțiunile date a două persoane motiv din care urmează a fi exclus acest calificativ din învinuire.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului declarat de avocat în care se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde*, însă Colegiul consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent. Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul o consideră neîntemeiată, or instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate, martorilor Lupu Vlad, Orlovschi Vladislav, Lefter Aurel, Ursu Valeriu, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.08.17, procesul-verbal de percheziție din 03.02.2017, procesul-verbal de ridicare din 03.02.2017, procesul-verbal de ridicare din 20.09.2017 fiind apreciate cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) și art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Vasilianov Anatoli în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanțele just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 Cod penal, pedeapsa respectivă fiind motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane

Revenind la motivele indicate în recurs, recurentul nu concretizează anumite erori de drept ce ar afecta hotărârea pronunțată, dar critică declarațiile martorilor și fapta stabilită în rechizitoriu, argumente ce nu aduc credibilitate și temei pentru instanța de recurs să intervină.

Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăpătează de către instanța de recurs.

Mai mult, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal. Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărătorul.

Mai mult, motivele invocate în recursul avocatului au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la

baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar al avocatului este vădit neîntemeiat.

Având în vedere considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de avocat Pavalatii Alexandru sunt vădit neîntemeiate.

14. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe VASILIANOV Anatoli XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 februarie 2022.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN